

Daniel VASILE

Ionuț Ciprian DASCĂLU

Drepturile minorului și răspunderea pentru faptele sale

În contextul European

- fără discriminare -

Daniel VASILE, Ionuț Ciprian DASCĂLU

**Drepturile minorului și
răspunderea pentru faptele sale
În contextul European
- fără discriminare -**

Lumen

Iași, 2009

Daniel VASILE, Ionuț Ciprian DASCĂLU
Drepturile minorului și răspunderea pentru faptele sale
În contextul European - fără discriminare -

Editura Lumen este acreditată CNC SIS sub nr 003
www.edituralumen.ro, www.librariavirtuala.com

Redactor: Morariu Irina Maria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale:

**VASILE, Daniel, DASCĂLU Ionuț
Ciprian**

Drepturile minorului și răspunderea pentru
faptele sale. În contextul European - fără
discriminare/Daniel VASILE, Ionuț Ciprian
DASCĂLU -Editura Lumen, Iași

Bibliografie

Pag. 139

ISBN- 978-973-166-136-0

I. Dascălu, Ionuț

Daniel VASILE, Ionuț Ciprian DASCĂLU

**Drepturile minorului și
răspunderea pentru faptele sale
În contextul European
- fără discriminare -**

Lumen

Iași, 2009

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Cuprins:

LISTĂ ABREVIERI.....	9
PREFAȚĂ.....	11
CONSIDERAȚII GENERALE.....	13
Capitolul I	13
1. Ce este Curtea Europeană a Drepturilor Omului?	13
2. Principii	16
Capitolul II.....	18
Secțiunea I. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului	18
Capitolul III. Limitări ale drepturilor garantate de articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului	21
Secțiunea I. Considerații preliminare.....	21
Secțiunea a II a. Sfera de aplicare a articolului 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului	22
Secțiunea a III a. Limite determinate de sfera de aplicare a articolului 8	22
Capitolul IV. Filiația	23
Secțiunea I. Filiația maternă.....	23
Hotărârea din data de 13 iunie 1979.....	24
Capitolul V. Executarea Sentințelor Curții Europene a Drepturilor Omului	31
Secțiunea I. Scopul Actului de a Judeca.....	31
Secțiunea a II a. Caracterul Obligațiunii Statului de a se confirma Curții Europene	32
Secțiunea a III a. Studiul executării	34

Secțiunea a IV a. Determinarea conținutului obligațiunei de a executa hotărârile Curții europene a Drepturilor Omului	34
Secțiunea a V a. Satisfacția echitabilă	37
Secțiunea a VI a. Măsurile individuale	39
Secțiunea a VII a. Redeschiderea procedurii judiciare interne.....	39

Capitolul VI. Natura obligațiilor impuse statelor de articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului 42

Secțiunea I. Obligații negative	42
Secțiunea a II a. Obligații pozitive.....	43

Capitolul VII. Respectarea dreptului la viață privată 45

Secțiunea I. Noțiunea de viață privată.....	45
Secțiunea a II a. Dreptul la viață personală	47
Secțiunea a III a. Dreptul la nume.....	49
Secțiunea a IV a. Identitatea unei persoane.....	50
Secțiunea a V a. Starea de graviditate a unei femei.....	51
Secțiunea a VI a. Dreptul la integritatea fizică și morală a persoanei	52

Capitolul VIII. Respectarea dreptului la viață de familie

.....	54
Secțiunea I. Noțiunea de viață familială.....	54
Secțiunea a II a. Relații de tipul celor de familie.....	55
Secțiunea a III a. Încredințarea copiilor.....	56

Capitolul IX. Adopția..... 58

Secțiunea I. Domeniul de aplicare	58
Secțiunea a II a. Drepturile garantate de Convenție	58
Secțiunea a III a. Viața de familie în situația cuplurilor homosexuale	59
Secțiunea a IV a. Încredințarea copilului unor instituții speciale	60

Capitolul X. Concluzii..... 61

MINORUL CA SUBIECT AL RAPORTURILOR JURIDICE 63

Capitolul I. Capacitatea civilă a persoanei fizice.....	63
Secțiunea I – Precizări introductive.....	63
Secțiunea a II a Capacitatea civilă de exercițiu a minorului	64
<i>Subsecțiunea I. Definiție, premisele și caracterele</i>	64
<i>juridice ale capacității civile de exercițiu ale</i>	64
<i>minorului</i>	64
Secțiunea a III a. Lipsa capacității civile de exercițiu a	
persoanei fizice.....	66
<i>Subsecțiunea a II a. Reprezentarea legală a minorului</i>	67
<i>Subsecțiunea a III a. Actele juridice care pot fi încheiate, în</i>	
<i>mod valabil, de minor</i>	67
Secțiunea a IV a. Capacitatea civilă de exercițiu restrânsă.	69
Secțiunea a V a. Capacitatea civilă de exercițiu deplină a	
minorului.....	73
Secțiunea a VI a. Sancțiunea nerespectării regulilor	
referitoare la capacitatea civilă a minorului.....	75
Capitolul II. Sistemul drepturilor minorului	79
Secțiunea I. Principiul generale	79
Secțiunea a II a. Drepturile minorului.....	97
<i>Subsecțiunea I. Drepturi și libertăți civile</i>	98
<i>Subsecțiunea a II-a. Dreptul la mediul familial</i>	98
<i>Subsecțiunea a III a. Dreptul la sănătate și bunăstare</i>	101
<i>Subsecțiunea a IV a. Dreptul la educație, activități recreative și</i>	
<i>culturale</i>	105
Capitolul III. Răspunderea minorului	107
Secțiunea I. Răspunderea delictuală.....	107
1. Răspunderea proprie a minorului	107
Secțiunea a II a. Răspunderea contractuală.....	115

DECIZIA NR. 819 DIN 3 IULIE 2008 A CURȚII CONSTITUȚIONALE.....	117
1. Rolul punctelor de vedere.....	117
2. Rolul Constituțional	118
3. Obiectul excepției	118
4. Motivarea excepției	118
BIBLIOGRAFIE	137

Listă abrevieri

1. art.	articol
2. nr.	număr
3. alin.	alineat
4. pct.	punctual
5. C. civ.	Cod civil
6. C. fam.	Codul familiei
7. Convenția O.N.U.	Convenția Organizațiilor Unite
8. CEDO Omului	Curtea Europeană a Drepturilor
9. O.G.	Ordonanță de Guvern
10. lit.	litera

Pagin 1 sat goal inten ionat

Prefață

Publicarea lucrării de față urmărește acoperirea necesității minorului, acela de a avea drepturi, indiferent de etnie, naționalitate, sex, vârstă, religie, boală, handicap și alte criterii.

Pe lângă drepturi, minorul trebuie să aibă și obligații pe care trebuie să le respecte indiferent de etnie, naționalitate, sex, vârstă, religie, boală, handicap și alte criterii.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului a dobândit aplicabilitate directă în dreptul intern în ce privește drepturile minorului, astfel devine o obligație pentru magistrați și avocați, dar și pentru cadrele didactice și studenții facultăților cu profil juridic, cercetători și pentru toți cei investiți cu atribuții în administrarea legii, dar și părinților care trebuie să le respecte acor de demnitate minorului.

Această publicație vizează protecția juridică a persoanei umane. Aceasta, în esență reglementează raporturile divergente și consacră dreptul unei persoane fără discriminare.

“Nici un om liber nu va fi închis sau nimicit în vreun fel fără a fi judecat în mod legal de egalii săi potrivit legilor țării”. În această formulare se observă germenii dreptului la viață și la libertate, precum și rudimente ale dreptului la un proces echitabil, în principal la consacrarea principiului legalității infracțiunilor și pedepselor

Pagin 1 sat goal inten ionat

CONSIDERAȚII GENERALE

Capitolul I

1. Ce este Curtea Europeană a Drepturilor Omului?

Se poate spune că pe bună dreptate se poate numi Țara fângăduinței unde nu ajungi decât rar, după un maraton de procedură se vor lamenta pledanții.

Singurul organ juridic autentic, creat de Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale¹, vor preciza juriștii.

Prima Jurisdicție internațională de protecție a Drepturilor fundamentale vor aminti istoricii.

Ultimul bastion al democrației vor afirma oamenii politici.

Nici inexacte, nici exclusive, aceste formule permit în mod sigur definirea Curții de la Strasbourg, dar nu ne-ar putea face să uităm faptul că aceasta din urmă rămâne adesea ignorată de marele public.

Elaborată în cadrul Consiliului Europei și semnată la Roma, la 4 noiembrie 1950, de către reprezentanții a 11 Guverne Europene, Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a **Libertăților fundamentale**, a intrat în vigoare la 3 Septembrie 1953.

Convenția consacră, pe de o parte, o serie de drepturi civile și politice și stabilește pe de altă parte, un sistem urmărind să

¹ În mod obișnuit denumită Convenția Europeană a Drepturilor Omului (pe scurt Convenția).

garanteze respectarea, de către statele contractante, a obligațiilor pe care și le-au asumat.

Trei instituții își împărțeau responsabilitatea acestui control:

-Comisia Europeană a Drepturilor Omului (înstituită în 1954)

-Curtea Europeană a Drepturilor Omului (înstituită în 1959)

-Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, compus din miniștri de externe ai statelor membre sau din reprezentanți ai acestora.

Potrivit Convenției din 1950, statele contractante și acolo unde acestea acceptaseră dreptul de recurs individual, persoanele particulare puteau sesiza Comisia cu petiții îndreptate împotriva statelor contractante ce socoteau că le-ar fi vîloat drepturile garantate prin Convenție. Petițiile făceau mai întâi obiectul unei examinări preeliminare de către Comisie, care statua cu privire la admisibilitatea acestora, asigurându-se mai ale toate căile de atac fuseseră epuizate și că termenul de 6 luni care recurge de la respingerea ultimului recurs nu era depășit.

Acele petiții care erau reținute făceau mai întâi obiectul unei tentative de reglementare pe cale amiabilă.

În cazul unui eșec, Comisia întocmea un raport care stabilea faptele și formula un aviz cu privire la fondul cauzei.

Raportul era trimis Comitetului de Miniștri.

Acolo unde statul pârât accepta jurisdicția obligatorie a Curții, Comisia și orice stat contractant în cauză dispunea de un interval de timp de trei luni, socotit de la data transmiterii raportului către Comitetul de Miniștri, pentru a aduce cazul în fața Curții, ca aceasta să dea o decizie definitivă și obligatorie în respectiva materie.

Persoanele particulare nu erau admise să sesizeze Curtea.

Dacă o cază nu era diferită Curții, Comitetul de Miniștri era cel care decidea dacă avusese sau nu loc o violare a

Drepturile minorului și răspunderea pentru faptele sale
În contextul European - fără discriminare

Convenției, fiind și cel care acorda victimei, dacă era cazul, o satisfacție echitabilă.

Tot Comitetul de Miniștrii era cel care răspundea și de supravegherea executării hotărârilor Curții.

Din anul 1950 au fost adoptate 11 protocoale.

Anumite protocoale au adăugat niște drepturi și libertăți celor consacrate de Convenție.

Aceste protocoale dădeau Curții puterea de a emite avize consultative.

Alt protocol a deschis pentru petiționarii individuali posibilitatea de a deferi Curții cauzele lor, sub rezerva ratificării sale de către statul pârât și de acceptare a sesizării de către un Comitet de filtrare.

Alte protocoale au avut legătura cu organizarea instituțiilor instituite de către Convenție și cu procedurace trebuie urmată în fața acestora, ele amendau Convenția.

Un alt protocol aducea o restructurare a mecanismului de control stabilit prin Convenție.

El a fost deschis spre semnare la 11 mai 1994 și a intrat în vigoare la 1 noiembrie 1998, după ce a fost ratificat de ansamblul statelor contractante.

El urmărea în special să confere mecanismului în cauză următoarele caractere: obligatoriu, prin abolirea cayelor facultative ale fostelor articole 25; I 46 ale Convenției deschis fără restricții persoanelor particulare- simplificat datorită înlocuirii Comisiei și Curții printr-o instituție unică: totul judiciar, grație abolirii atribuțiilor jurisdicționale ale Comitetului de Miniștri, permanent, judecătoria de la noua Curte fiind chemați să lucreze cu normă întreagă pentru aceasta.. Un accent deosebit se punea pe numărul de cazuri supuse organului Convenției, creșterea considerabilă începând cu debutul anilor 1980 și accentuată în anii 1990 prin aderarea majorității statelor din Europa Centrală și de Est.

Se punea în discuție reducerea tratării cazurilor în chestiune.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

ISSN 973-166-336-0

Conținutul acestui volum nu
reprezintă în mod necesar
punctul de vedere al Editurii
Lumen sau al finanțatorilor

Publicat cu finanțarea:
media
LUMEN
www.EdituraLumen.ro